

Provincie
Antwerpen

Dienst Milieuvergunningen
Departement Leefmilieu

Besluit

MLWV-2016-0026/CLBA/erca

BESLUIT VAN DE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

OVER EEN VERZOEK TOT WIJZIGING VAN VERGUNNINGSVOORWAARDEN MET BETREKKING TOT EEN STORTPLAATS VOOR HUISHOUDELIJKE AFVALSTOFFEN, GELEGEN IN 2030 ANTWERPEN, MOERSTRAAT 99.

De Deputatie van de provincie Antwerpen

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Milieuvergunningsdecreet), zoals gewijzigd bij latere decreten;

Gelet op artikel 45 van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem), zoals gewijzigd bij latere besluiten;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), zoals gewijzigd bij latere besluiten;

Gelet op het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, inzonderheid artikel 8;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets;

Gelet op het verzoek van de cvba Intercommunale Vereniging Hooge Maey ingediend op 2 juni 2016 strekkende tot het wijzigen van de vergunningsvoorwaarden voor de exploitatie van een stortplaats voor huishoudelijke afvalstoffen; op het feit dat de exploitant meer bepaald vraagt om de lozingsnorm voor boor, zijnde 32 mg/l tot 30 juni 2016 en 7 mg/l vanaf 1 juli 2016, zoals opgelegd in besluit nr. MLWV-2013-64 d.d. 13 maart 2014, te wijzigen in 45 mg/l OF effluentconcentratie $\leq$ influentconcentratie met als bijkomende voorwaarde dat er een regelmatige analyse wordt uitgevoerd, zodat volgende lozingsnormen van toepassing zijn vanaf 1 juli 2016:

<i>parameter</i>	<i>norm (mg/l)</i>
kobalt	0,006 (10x IC) (RG zolang RG > norm)
boor	45 OF effluentconcentratie $\leq$ influentconcentratie
nitriet	2
ijzer	10

Gelet op volgende motivering van het verzoek:

1. Hoewel de Intercommunale Vereniging Hooge Maey beschikt over een afvalwaterzuivering gebruik makend van een MBR-installatie en een actievekoolfiltratie, is de nieuwe lozingsnorm voor het element boor van 7 mg/l niet haalbaar volgens de BBT-studie die werd uitgevoerd door Pantarein d.d. april 2016.
2. Aangezien meer dan 80% van de totale boorvrucht afkomstig is van het saneringswater van de oude stortplaats, is een doorgedreven ingangscontrole onvoldoende om het boorgehalte in het geloosde afvalwater sterk te doen dalen.
3. In de studie werden alle gekende beschikbare technieken vergeleken om boor te verwijderen uit het afvalwater. Hieruit blijkt echter dat investerings- en operationele kosten voor de

verwijdering van boor uit het behandelde afvalwater zeer hoog oplopen, waardoor deze technieken als economisch irrelevant worden bestempeld.

- a) Het gebruik van Metex en/of precipitatie met verschillende coagulantia blijken niet voldoende performant te zijn, aangezien maximaal 25% van het aanwezige boor kon verwijderd worden en de lozingsnorm van 7 mg B/l niet kan gehaald worden.
- b) Het gebruik van RO-filtratie kon tot 77% van het boor verwijderen, wat het mogelijk maakt om aan de norm van 7 mg B/l te voldoen. Wanneer echter de investeringskost en operationele kosten voor een RO-filtratiesysteem in acht worden genomen, moet besloten worden dat het economisch niet haalbaar is om deze techniek toe te passen voor boorverwijdering.
- c) De enige techniek die aan de basismilieukwaliteitsnorm voor boor (0,7 mg B/l) kan voldoen, is het gebruik van een ionenwisselaar voorzien van een "Lewatit MonoPlus MK51"-hars. Tot 99% van het aanwezige boor kon verwijderd worden uit het afvalwater met hulp van de ionenwisselaar. Op basis van deze resultaten werden de kosten berekend voor een fullscale installatie en de norm van 7 mg B/l. De economische analyse heeft aangetoond dat de geproduceerde regeneraatsroom verder moet gereduceerd worden met behulp van een indamper, alvorens af te voeren naar een externe verwerker. De investeringskosten voor een ionenwisselaar en indamper worden rond de 3,9 miljoen € geschat. Wanneer de norm van 7 mg/l wordt gehanteerd lopen de operationele kosten op tot 2,3 miljoen € per jaar, wat een verdubbeling is van de huidige operationele kosten. De economische haalbaarheid wordt dan ook sterk in vraag gesteld.

Bovendien kon geen enkele toegepaste techniek de boorvracht verminderen, aangezien er altijd een reststroom wordt gecreëerd die extern dient verwerkt te worden. Hierdoor wordt het probleem enkel maar verschoven van de Hooge Maey naar een externe verwerkingsfirma.

4. De milieu-impact van deze externe verwerking ligt buiten de scope van deze studie, maar mag niet onderschat worden. Bovendien bezitten deze externe verwerkers ook geen verdere technieken die boor op een permanente manier kunnen verwijderen uit de gegenereerde concentraatsroom. Deze bevinding wordt ondersteund door een recent rapport van VITO in Cauwenberg et al. (2010), waarin aangetoond wordt dat boorverwijdering uit afvalwater niet mogelijk is zonder de generatie van een vloeibare concentraatsroom. Bovendien zal het gebruik van deze technieken de CO₂-uitstoot met minimaal 1 miljoen ton op jaarbasis verhogen, zonder het probleem effectief op te lossen.
5. Er werd nagegaan wat de impact is van de lozing van het afvalwater in de huidige situatie van de Hooge Maey, i.e. zonder boorverwijdering, op de boorconcentraties nabij het lozingspunt in de voorgracht en de uiteindelijke bestemming in de Schelde. Deze meetcampagne toonde aan dat de lozing van het boor in het geloosde water na een afstand van 2 meter niet meer waarneembaar is. Bovendien zijn de concentraties boor in het lozingsbekken lager dan de concentratie boor in de Schelde. Dit toont aan dat de bijdrage van de Hooge Maey aan de boorconcentraties in de nabijheid van het lozingspunt en de uiteindelijke bestemming van de Schelde, verwaarloosbaar zijn.
6. Er wordt in de betreffende studie besloten dat het opleggen van een strengere norm voor de lozing van het element boor niet mogelijk is binnen een economisch verantwoord kader en dat de ecologische meerwaarde niet relevant is.

Gelet op de stukken, waarbij wordt geattesteerd dat het verzoek tot wijziging van de milieuvergunningvoorwaarden de vereiste publiciteit verkreeg, conform artikel 17 van het Vlarem;

Gelet op het proces-verbaal betreffende het openbaar onderzoek te Antwerpen d.d. 8 augustus 2016 waaruit blijkt dat er noch schriftelijke, noch mondelinge bezwaren en/of opmerkingen werden ingediend;

Gelet op het gunstige advies d.d. 29 juli 2016 van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen (kenmerk: WV2016/13/VS); op volgende elementen uit dit advies:

1. De intercommunale vereniging Hooge Maey (IHM) exploiteert in het havengebied een stortplaats (De Hooge Maey, gelegen tussen Havenweg en Moerstraat). Onderdeel van de inrichting is de waterzuiveringsinstallatie. Deze installatie werd gebouwd om het percolaat van de stortplaats te

behandelen. Recent worden er ook afvalwaters van derden verwerkt. De exploitant ondervindt problemen bij de verwijdering van de parameter boor (B) uit de afvalwaters.

2. De intercommunale beschikt over een milieuvergunning klasse 1 toegekend door de Deputatie in 2006 voor een termijn verstrijkend op 28 september 2026 (referentie MLVA1/06-233). De huidige lozingsnorm voor B werd vastgelegd in het besluit van de Deputatie van 13 maart 2014 (referentie MLWV/2013-64).
3. Op basis van de beoordeling van de gegevens uit het dossier kan worden akkoord gegaan met een aanpassing van de geldende norm. De concrete invulling hiervan wordt overgelaten aan de deskundigheid van de PMVC, uitgangspunt hierbij kan de oorspronkelijke norm van 32 mg/l zijn.
4. In de voorbije periode van 2 jaar heeft de exploitant de alternatieven laten onderzoeken om boor uit het afvalwater te verwijderen zodanig dat de "nieuwe" norm kon worden gerespecteerd. In deze studie wordt tot de conclusie gekomen dat het verwijderen van boor op een economisch verantwoorde wijze niet mogelijk is. Diverse technische alternatieven werden onderzocht: fysicochemische behandeling, adsorptie met actieve kool, adsorptie met specifieke harsen (ionenwisseling) of met doorgedreven membraanfiltratie. Hieruit bleek dat met sommige technieken geen verwijdering van boor werd vastgesteld. Andere technieken leiden tot een grote reststroom met een hoge boorconcentratie zodat het probleem verschuift naar de reststroom. De conclusie is dus dat de opgelegde norm van 7 mg/l in de praktijk niet haalbaar is.
5. Het niet aanvaarden van externe afvalwaters met een hoge boorbelasting kan een eerste stap zijn, maar daarmee wordt het probleem van de hoge boorconcentraties in het bedrijfseigen afvalwater (percolaat) niet opgelost en het is deze afvalwaterstroom die vooralsnog qua vuilvracht (boorgehalte) de grootste bijdrage levert. De huidige norm (van toepassing sinds 1 juli jongstleden) moet dus herbekeken worden. Vraag is of dit moet leiden tot een nog ruimere norm (45 mg/l) of een influent-effluentbenadering zoals voorgesteld door de exploitant. Op basis van de beschikbare analyseresultaten is het herinvoeren van 32-mg/l-norm te overwegen;

Gelet op het ongunstige advies d.d. 11 augustus 2016 van de Afdeling Milieuvergunningen van het Departement LNE (AMV) (kenmerk: AMV/A/16/12705); op volgende elementen uit dit advies:

1. Er wordt gevraagd om de lozingsnorm voor boor (geen prioritair gevaarlijke stof) in de lopende milieuvergunning MLWV-2013-0064 te kunnen aanpassen zoals gemotiveerd in de studie van Pantarein.
2. In de milieuvergunning d.d. 13. maart 2014 is een lozingsnorm toegekend voor boor van 32 mg/l tot 31 juni 2016. Vanaf 1 juli 2016 werd een norm van 7 mg/l (10x IC) opgelegd. De norm van 32 mg/l werd toegekend op basis van een studie van Pantarein in mei 2013. Er werd ondertussen, met het oog op de verstrenging van de lozingsnorm, een nieuwe studie opgemaakt door Pantarein op basis van theoretische benadering en een praktijktoetsing. Deze studie vormt de motivatie voor dit artikel 45-dossier.
3. Door de exploitant wordt voorgesteld om de boornorm in het effluent te koppelen aan de ingaande concentraties. Omdat boor vooral voorkomt in het saneringswater van de stortplaats en maximale concentraties tot 45 ppm werden vastgesteld, zou dit een maximale waarde kunnen zijn.
Om meer rechtszekerheid te bieden zou er ook kunnen worden geformuleerd dat de effluentconcentratie niet hoger mag liggen dan de ingaande concentratie en dat hiervoor een regelmatige analyse wordt opgelegd;
4. Een lozingsnorm voor boor van 32 mg/l werd toegestaan bij besluit nr. MLWV-2013-64 d.d. 13 maart 2014 tot 1 juli 2016. Deze norm werd verleend aan de hand van analyseresultaten. Er werd toen tevens een norm van 7 mg/l opgelegd vanaf 1 juli 2016;
5. Gelet op de conclusies uit de studie en gelet op het feit dat er geen extra analyses toegevoegd zijn aan huidig dossier t.o.v. voorgaand dossier MLWV-2013-64, wordt een lozingsnorm voor boor van 32 mg/l geadviseerd;

Gelet op het, in het kader van de stedenbouwkundige aspecten, stilzwijgend gunstige advies van het Departement Ruimte Vlaanderen (DRV);

Gelet op het ongunstige advies d.d. 1 augustus 2016 van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (kenmerk: FDC/AELT/AMO(41368)/16); op volgende elementen uit dit advies:

1. Er wordt gevraagd om de lozingsnorm voor boor (geen prioritair gevaarlijke stof) in de lopende milieuvergunning MLWV-2013-0064 aan te passen.
In de milieuvergunning van 13 maart 2014 is een lozingsnorm toegekend voor boor van 32 mg/l tot 30 juni 2016. Vanaf 1 juli 2016 geldt 7 mg/l.
2. Er werd ondertussen, met het oog op de verstrenging van de lozingsnorm, een nieuwe studie opgemaakt door Pantarein op basis van theoretische benadering en een praktijktoetsing uitgevoerd. Deze studie vormt de motivatie voor dit artikel 45 dossier.
Uit de BBT-studie die werd uitgevoerd door Pantarein is gebleken dat het verwijderen van boor op een economisch verantwoorde wijze niet mogelijk was.
Hiervoor werden een hele reeks technieken zoals onder andere fysicochemische behandeling, adsorptie met actieve kool, adsorptie met specifieke harsen (ionenwisseling) of met doorgedreven membraanfiltratie. Met sommige technieken werd er eenvoudig geen verwijdering vastgesteld, andere technieken leiden tot een grote reststroom met een hoge boorconcentratie zodat dit enkel het probleem verschuift naar de reststroom.
Omdat B vooral voorkomt in het saneringswater van de stortplaats aan een maximale concentraties tot 45 ppm werden vastgesteld, wordt deze norm aangevraagd.
3. De VMM neemt kennis van de resultaten van de studie. Er zijn geen extra analyses toegevoegd die de aangevraagde norm verantwoorden. Bovendien kan door het gebruik van Metex en/of precipitatie met verschillende coagulantia 25 % van het aanwezige boor verwijderd worden;
4. De VMM adviseert om de norm van 32 mg B/l te behouden;

Gelet op het deels gunstige advies d.d. 30 augustus 2016 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC); op volgende elementen uit dit advies:

1. Omschrijving van de gevraagde wijziging
 - De omschrijving kan behouden blijven.
2. Openbaar onderzoek - bezwaren
 - Er werden geen bezwaren ingediend.
3. Milieutechnische evaluatie
 - Zowel de AMV als de VMM stelt een boornorm van 32 mg/l voor, vermits er geen extra analyses zijn toegevoegd die de aangevraagde norm verantwoorden.
 - De PMVC volgt de adviezen van de AMV en VMM.
4. Voorstel van omschrijving van de gewijzigde voorwaarde
De lozingsnorm voor boor, zijnde 32 mg/l tot 30 juni 2016 en 7 mg/l vanaf 1 juli 2016, zoals opgelegd in besluit nr. MLWV-2013-64 d.d. 13 maart 2014, wordt gewijzigd in 32 mg/l, zodat volgende lozingsnormen van toepassing zijn:

<i>parameter</i>	<i>norm (mg/l)</i>
kobalt	0,006 (10x IC) (RG zolang RG > norm)
boor	32
nitriet	2
ijzer	10

5. Watertoets

- Voor de evaluatie van de lozing in het kader van de watertoets wordt verwezen naar de adviezen van de AMV en de VMM;
Uit de deels ongunstige adviezen blijkt dat de gevraagde lozingsnorm nadelige gevolgen heeft voor het watersysteem. De aanvraag voldoet voor wat de lozingsnormen betreft aan de doelstellingen en beginselen, vermeld in artikel 5, 6 en 7 van het Decreet Integraal Waterbeleid van 18 juli 2003, mits beperking van de lozingsnormen.

Overwegende dat het advies van de PMVC in aanmerking wordt genomen;

Overwegende dat voor de toetsing van de aanvraag aan de kenmerken van het watersysteem, en aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet Integraal Waterbeleid kan worden verwezen naar het advies van de PMVC;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde wijziging, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de gevraagde wijziging gedeeltelijk toe te staan;

B E S L U I T :

ARTIKEL 1 - Voorwerp

Ingevolge het verzoek van de cvba Intercommunale Vereniging Hooge Maey wordt lozingsnorm voor boor, zijnde 32 mg/l tot 30 juni 2016 en 7 mg/l vanaf 1 juli 2016, zoals opgelegd in besluit nr. MLWV-2013-64 d.d. 13 maart 2014, voor de exploitatie door de cvba Intercommunale Vereniging Hooge Maey van een stortplaats voor huishoudelijke afvalstoffen, gelegen te 2030 Antwerpen, Moerstraat 99, gewijzigd in 32 mg/l, zodat volgende lozingsnormen van toepassing zijn:

<i>parameter</i>	<i>norm (mg/l)</i>
kobalt	0,006 (10x IC) (RG zolang RG > norm)
boor	32
nitriet	2
ijzer	10

ARTIKEL 2

- §1. Voor elke verandering van de vergunde inrichting gelden de bepalingen van hoofdstuk III-bis van titel I van het Vlarem.
- §2. Elke overname van de inrichting door een andere exploitant dient vóór de datum van inwerkingtreding van de overname gemeld aan de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig de bepalingen van artikel 42 van het Vlarem.
- §3. Een hernieuwing van de vergunning moet worden aangevraagd overeenkomstig de bepalingen van het Vlarem uiterlijk tussen de 18de en de 12de maand vóór het verstrijken van de vergunningstermijn van de lopende vergunning.

ARTIKEL 3

Tegen elke wijziging of aanvulling van de voorwaarden kan beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen na de eerste dag van bekendmaking van de bestreden beslissing bij de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, Graaf de Ferraris-gebouw, Koning Albert II-laan 20 bus 8, 1000 Brussel, overeenkomstig artikel 54 van het Vlareem.

Antwerpen, in zitting van 15 september 2016.

Aanwezig: mevrouw Cathy Berx, gouverneur-voorzitter, de heer Luk Lemmens, de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Inga Verhaert, de heer Bruno Peeters, de heer Peter Bellens, de heer Rik Röttger, leden en de heer Danny Toelen, provinciegriffier

Verslaggever: Rik Röttger

In opdracht:
De Provinciegriffier,

(w.g.)

Danny Toelen

De Voorzitter,

(w.g.)

Cathy Berx

Voor eensluidende kopie

Voor de provinciegriffier
De dossierbehandelaar

Bart Claerhout